

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

Svmmarivm. Homiliæ Trigesimæsextæ Seqventis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

non respondemus, & ad eius clamores obfurd-
timus, & tactus dolore cordis intrinsecus, cum
sui deficiamus, nobis ille viuas offert aquas: nos
autem illas peruersi repudiemus: Hæ sunt eius
voces: *Si quis sitit, veniat ad me, & bibat.* Illa spe-
ctat variis Isaie verba: *Omnes sitientes venite ad a-*
guas. Notat D. Hier. quod in Hebræo sit quoddam
interiectio, quæ apud Hebræos eximium deno-
tat dolorem & compassionem: *Heu qui sititis, ve-*
nite ad aquas. Metaphora sumitur ab eo, qui me-
dius stat inter morfos à serpentibus, & aspidibus
sui morientes, cuius hoc omne studium esset, vt
anxia nimis diligentia aquam inquireret, si for-
te fontem inueniret aquas ebullientem suaves,
recentes, refrigerantes, illasque sitientibus offer-
ret: & quidem gratis: videret autem nemine acce-
dere, bibere velle neminem, imo potius cunctos
eorum magna molestia, & sudore effodientes
illudque inter manus comprimentes, si forte vel
aquæ gutta elicerent, quæ vel non efflueret, vel
lutosâ foret & malefana: quo cordis dolore, &
commiseratione exclamaret: *Heu amici mei, sitis*
perantes, attendite, quod vbi aquas quaritis, eas

nequaquam inuenitis, saltem tales, quæ vobis si-
tim extinguant, imo potius ilam irritabunt acer-
bius. Venite, & videte, ecce viucentes offero vobis
aquas limpidas, recentes, sanas & quidem gratis,
nullo vestro labore, nullo impendio: ò quantum
ingemisceret! Taliter Christus ingemiscit hodie,
nobisque condolet, hoc illi trahit de corde suspi-
ria, voces exprimit clamorosas, noltram quæ plâ-
guamentiam, fatuitatem & insipientiam: *en quæ*
sitis, venite ad aquas &c. Quænam sunt, ò Domi-
ne, illæ aquæ illæ quas nunc in mundo consistens
promittit (ait D. Hier.) exclamando: *Si quis sitit,*
veniat ad me, & bibat. O quales aquæ! quàm vi-
uæ, quàm efficaces, quàm sufficentes vt sitim ex-
tinguant, vitamque largiantur? ò quantum conti-
nent, & tribuunt refrigerium! ò quàm gratanter
illas offert, & concedit, vt diximus de Samarita-
na! illum cum ipsa deprecemur: *Domine, da mihi*
hanc aquam: Fons diuine, da nobis hanc aquam,
da nobis hanc per tuam misericordiam, quatenus
hic de fontibus illis gratiæ bibentes, illa in glo-
riæ pelago perfruiamur. Amen.

S V M M A R I V M.

HOMILIÆ TRIGESIMÆ SEXTÆ SEQVENTIS.

HODIERNVM Euangelium ad tria puncta reuocatur. In primo Domi-
nus ab Euangelista scribitur in Galilæa, profugus à Iudæa timore
mortis, quam illi in Iudæa Iudæi inferre moliebantur: vt enim cum a-
liis nobis ostendit diuina virtute fortissimum, sic modo describit il-
lum humana timidum infirmitate. *a.* declarando veram fuisse huma-
nam naturam quam assumpserat ex eiusdem effectibus, quos ad sui nominis assump-
sit gloriam, nobis autem ad gloriam & emolumentum. *b.* Inter hos timor *c.* censur
mortis, quo percussus sæpius se subduxit. Primum, demonstrans assumptæ humanæ
naturæ veritatem. *a.* ac licitum esse Christiano fugam aliquando capessere tempore
persecutionis. *d.* Secundum, pericula nobis esse declinanda. *e.* qui namque hoc mini-
mè agit cum possit, vultque vt Deus eum eripiat, tentator hic est Dei, vt exponit D.
August. & facta Sanctorum nos instruunt. *f.* Tertium, nos docet, qua ratione nos o-
porteat opera nostra bona peragere diuinæ in omnibus conformes dispositionis. *g.* In
secundo puncto quidam Saluatoris introducuntur parentes, qui nondum in illum
credebant, eum adhortati vt Hierusalem tenderet, proprii lucri cupidissimi: frequens
hoc est admodum mundanis parentibus. *b.* Quibus respondet Christus illis primò de-
clarans quod gloriæ suæ mysterium ignorarent, per crucem explendæ. *i.* nos pariter im-
buens, vt tempus nobis concessum vt illic transigamus, cum modicum sit. *k.* Et secun-
dò

do causam illis aperiens cur eum mundus execraretur, quia scilicet nudam clarum-
 18. que predicaret ipse veritatem. In tertio puncto Christus proponitur ascendens oc-
 m §. 19, culte Hierosolymam, sicut aliquando in animam nostram venit absconditè, m.

- §. 1. D. Ioannes ut Angelus ascendit & descendit per Christum, in eo diuinam nunc exponens naturam, nunc autem humanam.
- §. 2. Ambulabat Iesus in Galilæam. Assumpsit Dei filius naturam humanam cum timore, & pœnis illius: quia sic glorie sua & honori nostro conueniebat.
- §. 3. Assumens Dei filius timores nostros & pœnas, illas despicit, & sanctificauit in nostrum commodum: ut docent D. Damascus & Card. Caietanus.
- §. 4. Timet Christus, & se subducit, ut veram suam ostenderet humanitatem, & quam verè dolores pœnasq; sentiret.
- §. 5. Christus secedit, ut confirmet esse licitum Christiano, tempore persecutionis quaerere latibulum.
- §. 6. Christus pericula formidat, ut nos in illis reddat formidosos, eaq; fugiamus.
- §. 7. Tenetur homo vitare pericula, sibiq; cauere, ne vitæ fiducia decipiatur.
- §. 8. Qui non fugit occasiones, tentat Deum, secundum doctrinam D. Augustini, nec debet absolui.
- §. 9. Confessarius penitentem de periculosis educat occasionibus, sicut Moyses populum, ut illum de Pharaonis seruitute liberaret.
- §. 10. Prædictum confirmatur Historijs notatum digni SS. Iacobi & Martiniani Anachoritarum.
- §. 11. Non volebat in Iudæam ambulare. Fugit Christus: quamuis enim mortem operiret: hac tamen non erit, nisi horâ à Patre præstituta, nos docens, qualiter opera nostra bona faciamus.
- §. 12. Dixerunt ad eum fratres eius: Vade hinc & c. Nonnulli de Christi parentibus in fide deficiebant, atque de eo credebant, quod hinc esset ambitiosus, & illinc pusillanimitis.
- §. 13. Voluerunt parentes illi Christi parentelam ad suum trahere emolumentum: frequens est hoc in mundo.
- §. 14. Tempus meum nondum aduenit. Fratres illi non intelligebant de Christo, quod exaltationem suam in Cruce fundaret, sicut serpentis in stipite: Hoc ipsum nos intelligamus.
- §. 15. Tempus meum nondum aduenit: tempus autem vestrum & c. Deus ut agat cum hominibus, aliquando tempus expectat, sed homo potest in omni tempore cura Deo agere: & impudentia est illum detinere expectantem.
- §. 16. Tempus vestrum semper est paratum. Tempus tuum modicum est, illud salutis tuae sollicitus impende: quandoquidem illud diabolus reddat in tui perniciem valde diligentem. Balena comparatur.
- §. 17. Tempus vestrum & c. Diabolus, quos nos perdat, attendit modicum sibi esse tempus: tu illud quoque considera, quo te salues, & muscipulam, quam vidit Amos reformanda.
- §. 18. Non potest mundus odisse vos & c. Oderant illi Christum, quia perfectam & ætænam proponebat illis veritatem, quam mundus ordinariè perhorrescit.
- §. 19. Ascendit Christus ad festum absconditè: & eo modo quandoque ad tuam ingreditur animam.